

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B646 din 15.12.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii duratei maxime a măsurii controlului judiciar, al calificării arestului la domiciliu drept o formă de executare a măsurii arestării preventive, precum și al interzicerii utilizării unor alte criterii decât antecedentele penale ale inculpatului pentru aprecierea stării de pericol concret pentru ordinea publică în scopul luării măsurii arestării preventive.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La pct.3 al articolului unic, precizăm că normele propuse pentru art.208 alin.(5) și (6), nu au legătură cu obiectul de reglementare al art.208 care stabilește procedura privind verificarea măsurilor preventive în cursul judecății. De altfel, textele propuse nu sunt corelate nici cu dispozițiile art.203 alin.(1), care prevede că

măsura reținerii se poate lua și față de **suspect**, nu numai față de inculpat, așa cum rezultă din redactarea propusă pentru art.208 alin.(5) și (6). Totodată, respectivele norme nu sunt corelate nici cu celelalte intervenții legislative cuprinse în proiect. Astfel, trimiterea la art.202 alin.(4) lit.e) este greșită, întrucât această normă urmează să fie abrogată, potrivit pct.2 al articolului unic).

În plus, precizăm că dispozițiile referitoare la mijloacele de imobilizare a suspectului sau inculpatului față de care s-a dispus una reținerea sau arestarea preventivă sunt prevăzute în prezent în cuprinsul Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Prin urmare, orice modificare a regulilor existente trebuie să fie operată printr-o intervenție legislativă asupra Legii nr.254/2013, și nu asupra Codului de procedură penală. Pentru acest motiv, **pct.3 al articolului unic** trebuie eliminat.

3. Menționăm că, ulterior depunerii prezentei propuneri legislative la Senat, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.82/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.911 din 15 decembrie 2014, dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la măsura controlului judiciar și la măsura controlului judiciar pe cauțiune au fost modificate și completate, în scopul punerii lor de acord cu Decizia Curții Constituționale din data de 4 decembrie 2014, invocată și în cuprinsul Expunerii de motive la prezentul proiect.

Pentru acest motiv, **pct.4 al articolului unic**, care are ca obiect stabilirea duratei măsurii controlului judiciar trebuie reanalizat în raport cu noile dispoziții ale art.207 alin.(7), art.208 alin.(5), art.215¹ și art.216 alin.(3) din Codul de procedură penală, în forma aflată în vigoare în prezent.

4. În ceea ce privește soluția legislativă prevăzută la **pct.1**, privind reglementarea unei singure măsuri preventive privative de libertate - arestarea preventivă - cu două forme de executare - arestul la domiciliu și arestul sever - precizăm că aceasta impune o modificare mai amplă a Codului de procedură penală decât cea prevăzută în cuprinsul **pct.5 - 23 ale articolului unic**.

Astfel, pentru o corectă sistematizare normativă, dispozițiile referitoare la măsura arestării preventive trebuie prevăzute în cuprinsul unei singure secțiuni a Capitolului I din Titlul V al Părții

generale a Codului de procedură penală, și nu în cuprinsul a două secțiuni distincte (Secțiunile a 5-a și a 6-a). Măsura arestării preventive ar trebui să primească o **reglementare unitară**, prin care să se stabilească toate aspectele referitoare la luarea și conținutul acesteia, inclusiv modalitatea prin care se face aplicarea uneia dintre cele două forme ale acesteia - arestul la domiciliu și arestul sever.

Totodată, precizăm că reglementarea **unei singure măsuri preventive privative de libertate - arestarea preventivă** - face necesară modificarea normelor care reglementează **durata** acestei măsuri, simpla abrogare a dispozițiilor art.222 alin.(10), propusă la pct.9 al articolului unic nefiind suficientă în acest sens. Astfel, ținând seama de dispozițiile art.23 alin.(5) din Constituție, din reglementare trebuie să rezulte cu claritate că, în cursul urmăririi penale, durata arestării preventive, fie exclusiv în forma arestului la domiciliu, fie exclusiv în forma arestului sever, fie, succesiv, în ambele forme, poate fi dispusă pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil și nu mai mult de 180 de zile.

În plus, prin proiect trebuie modificate și normele din cuprinsul Secțiunilor 1 și a 7-a care fac referire în mod distinct la măsura arestului la domiciliu și la măsura arestării preventive, inclusiv a tuturor dispozițiilor care fac trimitere expresă la art.202 alin.(4) lit.e), normă care, potrivit pct.2 al articolului unic, urmează să fie abrogată. Avem în vedere, cu titlu de exemplu, prevederile art.203 alin.(3).

Sugerăm, de aceea, reanalizarea și reformularea modificărilor propuse la **pct.5 - 23**, astfel încât să se asigure reglementarea unitară și completă a măsurii arestării preventive.

Pe de altă parte, menționăm că o parte dintre soluțiile legislative propuse prin proiect cu privire la arestul la domiciliu sau la arestul sever nu pot fi preluate ca atare în noua reglementare a măsurii arestării preventive, fiind necesară reanalizarea lor, după cum urmează:

4.1. La art.218 alin.(2), propus la **pct.5**, este de analizat dacă eliminarea criteriului referitor la pericolul social al infracțiunii în aprecierea îndeplinirii condițiilor pentru aplicarea măsurii arestului la domiciliu este corectă, ținând seama că art.223, la care se face trimitere în alin.(1) al art.218, are în vedere condiții distincte de luare

a măsurii privative de libertate în cazul săvârșirii unor infracțiuni apreciate a avea un pericol social ridicat.

4.2. Norma propusă la **pct.6** pentru art.221 alin.(1¹) nu este necesară și trebuie eliminată, întrucât nu se corelează cu dispozițiile alin.(1) ale art.221, care are în vedere „imobilul unde locuiește” inculpatul, norma nefăcând nicio referire la necesitatea ca respectivul imobil să fie cel „declarat ca domiciliu”.

4.3. Potrivit Expunerii de motive, modificarea art.223 alin.(2), propusă la **pct.11** are ca scop, în primul rând, prevederea posibilității arestării preventive „doar în cazul infracțiunilor care presupun acte de violență care pun în pericol viața sau sănătatea și al celor privind securitatea națională”. Fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative alese, precizăm totuși că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a fost recunoscută justificarea arestării preventive, cel puțin o anumită perioadă de timp, și în cazul altor tipuri de infracțiuni decât cele avute în vedere prin proiect. O astfel de precizare este făcută în Hotărârea din 7 aprilie 2009 pronunțată în cauza Tiron contra România¹, în care reclamantul fusese arestat preventiv fiind bănuț de **evaziune fiscală, de fals intelectual, de delapidare și de folosirea cu rea-credință a activelor societății în detrimentul acesteia.**

Propunem, de aceea, reanalizarea eliminării din enumerarea cuprinsă în art.223 alin.(2) a infracțiunilor de evaziune fiscală, a infracțiunilor de corupție, precum și a infracțiunilor săvârșite prin mijloace de comunicare electronică.

4.4. Potrivit Expunerii de motive, modificarea art.223 alin.(2), propusă la **pct.11**, precum și introducerea art.224 alin.(1¹), propusă la **pct.13**, au în vedere faptul că „din punct de vedere al conduitei făptuitorului, singurul element ce poate fi reținut la momentul măsurii preventive este cel al eventualelor antecedente penale”. Totodată, se

---

¹ „40. Curtea recunoaște că, prin gravitatea lor deosebită și prin reacția publicului la săvârșirea lor, anumite infracțiuni pot genera tulburări sociale care să justifice arestarea preventivă, cel puțin o anumită perioadă de timp. (s.n.) Totuși, aceasta ia act de faptul că un astfel de pericol scade în mod necesar în timp și că, prin urmare, autoritățile judiciare trebuie să prezinte motive mai specifice care să justifice persistența motivelor detenției (I.A. împotriva Franței, 23 septembrie 1998, pct.104-105, Culegere de hotărâri și decizii 1998-VII)” (traducere preluată de pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii - http://www.csm-just.ro/csm/linkuri/07_04_2010__31974_ro.doc)

subliniază că „eliminarea unor elemente ce țin de individualizarea răspunderii penale și a pedepsei corelative, ca și a circumstanțelor personale ... nu este suficientă și, în consecință, prin prezenta propunere am vizat și interdicția expresă cu privire la acestea”.

Într-adevăr, prin intervențiile legislative propuse, se elimină criteriile legale prevăzute în prezent de art.223 alin.(2) pentru aprecierea stării de pericol pentru ordinea publică pe care ar reprezenta-o lăsarea în libertate a inculpatului care este bănuit că a săvârșit anumite infracțiuni. Precizăm că o reglementare similară, din care lipsea prevederea expresă a respectivelor criterii, era prevăzută și în cuprinsul art.148 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură penală anterior. Așa cum s-a subliniat în doctrină², sub imperiul respectivei norme, revenea „jurisprudenței naționale și celei de la Strasbourg să fixeze reperele în acest sens”. Prin urmare, soluția legislativă privind eliminarea prevederii exprese a respectivelor criterii nu pare a ridica alte probleme decât cele pe care le ridica vechea reglementare³. Diferența specifică o reprezintă însă faptul că, potrivit prezentului proiect (**pct.13 al articolului unic**), utilizarea actualelor criterii legale, altele decât cele referitoare la antecedentele penale ale inculpatului, este interzisă. O astfel de soluție legislativă nu poate fi acceptată, întrucât criteriile prevăzute în prezent de art.223 alin.(2) sunt deduse tocmai din jurisprudența națională și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie. Menționăm astfel, cu titlu de exemplu că, în Hotărârea din 1 iulie 2008 pronunțată în Cauza Calmanovici împotriva României⁴, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, „chiar și în absența unei jurisprudențe naționale care să fie în mod constant coerentă în materie, instanțele interne au definit de-a lungul timpului criteriile și elemente care trebuie avute în vedere în analiza existenței „pericolului pentru ordinea publică”, printre care reacția publică declanșată din cauza faptelor comise, starea de nesiguranță ce ar putea fi generată prin lăsarea sau punerea în libertate a acuzatului, precum și profilul personal al acestuia” (paragraful 97).

---

² Daniel Atasiei în *Noul Cod de procedură penală comentat*, coord. Nicolae Volonciu și Andreea Simona Uzlaşu, Editura Hamangiu, București, 2014, p.508.

³ *ibidem*, p.509, pentru o prezentare sintetică a respectivelor probleme.

⁴ publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.283 din 30 aprilie 2009

În plus, așa cum s-a arătat la punctul anterior din aviz, luarea în considerare a pericolului social al faptei drept criteriu pentru aprecierea existenței „pericolului pentru ordinea publică” a fost recunoscută, de asemenea, de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea Tiron contra României.

Având în vedere contrarietatea cu jurisprudența în domeniu a Curții de la Strasbourg, norma propusă la **pct.13 al articolului unic** pentru art.224 alin.(1¹) trebuie eliminată.

4.5. Referitor la modificarea art.224 alin.(2), astfel cum este propusă la **pct.14**, semnalăm că Expunerea de motive ar trebui completată cu precizări referitoare la rațiunile care au stat la baza eliminării competenței alternative a instanței în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea.

4.6. La art.227 alin.(1), propus la **pct.17**, precizăm că trimiterea la dispozițiile art.202 alin.(4) lit.d) este greșită, întrucât, potrivit pct.1 al articolului unic, această normă se referă și la arestul sever. Or, respingerea luării unei măsuri preventive nu poate avea ca efect posibilitatea luării respectivei măsuri, așa cum rezultă din textul propus.

4.7. La **pct.24**, referitor la art.265 alin.(2), fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative privind limitarea posibilității aducerii cu mandat de aducere a suspectului sau inculpatului, chiar înainte de a fi citat, numai la situațiile în care acesta este cercetat pentru anumite infracțiuni grave, precizăm că actuala redactare a normei (în care nu se prevăd astfel de limitări) era prevăzută și de art.183 alin.(2) din vechiul Cod de procedură penală. Cu privire la această normă, în Decizia nr.885/2007, Curtea Constituțională a reținut că *„regulile procedurale instituite prin dispozițiile art.183 și art.184 din Codul de procedură penală sunt menite să asigure buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de absența sau refuzul persoanelor a căror ascultare sau prezență este apreciată ca fiind necesară de către instanța de judecată. Prin dispozițiile criticate nu se încalcă libertatea individuală, întrucât instituția mandatului de aducere nu este echivalentă cu cea a sancțiunilor privative de libertate, astfel cum, în mod eronat, apreciază autorul excepției. De altfel, potrivit art.53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns pentru desfășurarea instrucției*

penale, astfel încât constrângerea unei persoane de a se prezenta în fața instanței de judecată, atunci când aceasta din urmă apreciază că se impune acest lucru, nu aduce nici o atingere principiilor statului de drept”.

Având în vedere că „buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de absența sau refuzul persoanelor a căror ascultare sau prezență este apreciată ca fiind necesară de către instanța de judecată” reprezintă o necesitate pentru toate procesele penale, nu numai pentru unele dintre ele, apreciem că limitările propuse prin intervenția legislativă de la **pct.24 al articolului unic** ar trebui reanalizate, sub acest aspect.

5. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, față de forma prezentată a proiectului, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) Referitor la partea introductivă a articolului unic, aceasta trebuie redactată în acord cu principiile normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„Articol unic. - Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”

b) În ceea ce privește părțile dispozitive subsumate articolului unic, acestea trebuie prezentate în acord cu uzanța legislativă specifică actelor normative de natură modificatoare, după următoarele exemple:

„Articolul ... se modifică și va avea următorul cuprins:”

„Alineatul/Alineatele (...) al/ale articolului se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”

„La articolul ...alineatul (...), litera/literele ...) se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”

„La articolul ..., denumirea și alineatul/alineatele se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”

„La Titlul ..., denumirea Secțiunii ... se modifică și va avea următorul cuprins:”

„După articolul ... se introduce un nou articol, art. ..., cu următorul cuprins:”

„După alineatul (...) al articolului ... se introduce/introduc un nou/alineat, alin.(...) ...X /alineate, cu următorul cuprins:”

„La articolul ...alineatul (...) se abrogă.”

c) La **pct.11**, partea dispozitivă are în vedere modificarea denumirii art.223, precum și alin.(1) și (2) ale aceluiași articol.

Precizăm că art.223 este alcătuit din două alineate, astfel încât, pentru corectitudine și simplificarea intervenției legislative, aceasta trebuie să vizeze în mod direct modificarea integrală a art.223, în următoarea redactare:

„11. Articolul 223 se modifică și va avea următorul cuprins:”

Mai mult decât atât, atragem atenția că textul prevăzut pentru alin.(1) al art.223 este redat incomplet, marcajul din finalul acestuia „...:[...]” fiind interzis și inadecvat în redactarea actelor normative.

O situație similară ce cea de mai sus arătată, este întâlnită și în cazul pct.12-14 ale căror părți dispozitive vizează mai multe intervenții legislative aduse asupra aceluiași articol, respectiv art.224, pentru care propunem din aceleași rațiuni exprimate, comasarea lor într-o parte dispozitivă, cu următorul cuprins:

„12. Articolul 224 se modifică și va avea următorul cuprins: ”

d) La **pct.15**, modalitatea de redactare a părții dispozitive contravine normelor de tehnică legislativă, fapt pentru care propunem analizarea și reconsiderarea acesteia.

e) La **pct.20-22**, este de apreciat dacă nu trebuie avută în vedere și modificarea denumirilor articolelor vizate, în sensul înlocuirii sintagmelor „arestare preventivă”, „arestarea preventivă” și „arestării preventive” din cuprinsul acestora, cu „arest/ul sever” luând în considerare faptul că în textele amendate aceste înlocuiri s-au realizat.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 38/14.01.2015

L. nr. 135/2010

M. Of. nr. 486/15 iul. 2010

Lege privind Codul de procedură penală

Decizia ICCJ nr. 25/2014- M.Of. nr. 935/22 dec. 2014(art. 480-485)

1 promulgată prin D. nr. 774/2010 M. Of. nr. 486/15 iul. 2010
Decret pentru promulgarea Legii privind Codul de procedură
penală

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

modifică, la 1 februarie 2014, art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (3) și (6), art. 10 alin. (3), art. 12 alin. (3), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (1) și (3), art. 20 alin. (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (2), art. 25 alin. (1), art. 25 alin. (5), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27 alin. (2) și (7), art. 31, art. 36 alin. (1) lit. a) și b), art. 38 alin. (1) lit. d), art. 40 alin. (1), art. 40 alin. (4), art. 43 alin. (3), art. 48 alin. (1), art. 53 lit. e) și f), art. 56 alin. (1) și (3) - (5), art. 58 alin. (3), art. 63 alin. (3) și (4), art. 64 alin. (4), art. 65 alin. (4), art. 67 alin. (4), art. 69 alin. (2), art. 71, art. 72 alin. (1), (5) și (6), art. 73 alin. (3), (4) și (5), art. 74 alin. (1) - (3), art. 75 alin. (2) - (4), art. 76, art. 80 alin. (1), art. 85 alin. (2), art. 86, art. 88 alin. (3) și (4), art. 91 alin. (2) și (3), art. 92 denumirea marginală, art. 92 alin. (1), (6) și (7), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1), (3) și (4), art. 97 alin. (2) lit. e), art. 100 alin. (3), art. 102 alin. (3), art. 103 alin. (3), art. 105 alin. (4), art. 106, art. 107 alin. (1), art. 108 alin. (3), art. 109 alin. (3), art. 110 alin. (1) și (4), art. 116 alin. (3), art. 117 alin. (4), art. 118, art. 121 alin. (6), art. 129 alin. (1) și (3), art. 131 alin. (4), art. 133 alin. (2), denumirea cap. IV din titlul IV al Părții generale, art. 138 alin. (1), (2), (9) - (11) și (13), art. 139 alin. (2) și (4), art. 142 alin. (2), art. 143 alin. (4), art. 144 alin. (3), art. 146 alin. (3), art. 148, art. 149, art. 150, art. 151 alin. (3) lit. c) și alin. (8), art. 152, art. 153, denumirea cap. V din titlul IV al Părții generale, art. 154, denumirea cap. VI din titlul IV al Părții generale, art. 157, art. 158 alin. (2) lit. b) și d), art. 158 alin. (7) lit. i), art. 158 alin. (8), art. 159 alin. (10), art. 159 alin. (14) lit. c), art. 162 alin. (4) și (5), art. 168 denumirea marginală, art. 168 alin. (2), art. 168 alin. (6) lit. f), art. 168 alin. (8), art. 168 alin. (11), art. 168 alin. (12), art. 168 alin. (13) lit. a), art. 170 alin. (1), art. 170 alin. (2), denumirea cap. VII din titlul IV al Părții generale, art. 172, art. 173 alin. (2), art. 178 alin. (4) lit. b), art. 184 alin. (1), (3), (14) și (16), art. 185 alin. (8) lit. e), art. 188 alin. (1) și (2), art. 189 alin. (3), art. 190 alin. (1), (5) și (7) - (10), art. 191 alin. (1), (3) și (4), art. 192 denumirea marginală și alin. (1), art. 193 alin. (2) și (3), art. 194 denumirea marginală, art. 195 denumirea marginală și partea introductivă a alin. (1), art. 196 alin. (3), art. 198 alin. (1) și (2), art. 203 alin. (2) și (5), art. 204 alin. (1), (2), (6), (11) și (12), art. 205 alin. (2), (6) și (10), art. 206 alin. (7), art. 209 alin. (4), art. 210 alin. (2) și (6), art. 212, art. 213, art. 215 alin. (2) lit. d), art. 215 alin. (5) și (7) - (9), art. 216 alin. (2), art. 217, art. 220 alin. (2), art. 221 alin. (2) lit. b) și alin. (7), art. 228, art. 231, art. 238 alin. (2), art. 239 alin. (2), art. 240 alin. (1), art. 241 alin. (1) lit. d), art. 242 alin. (5), (7) și (8),

art. 243 alin. (4), art. 249, art. 253, art. 257 alin. (2), (5) și (6), art. 259 alin. (5), art. 260 alin. (2), art. 261 alin. (4), art. 262 alin. (2), art. 263, art. 266 alin. (1), art. 276 alin. (1) și (3), art. 283 alin. (4) lit. g), art. 283 alin. (4) lit. o), art. 284, art. 286 alin. (4), art. 288 alin. (2), art. 289 alin. (2), art. 291, art. 293 alin. (3) și (4), art. 294 alin. (1) - (3), art. 296 alin. (2) și (3), art. 298 alin. (2), art. 305 alin. (3), art. 306 alin. (1) și (5), art. 308, art. 309 alin. (1), art. 311 alin. (1) și (2), art. 315 alin. (1) și (2), art. 316 alin. (1), art. 318, art. 321 alin. (2), art. 326, art. 328 alin. (1), art. 334 alin. (2), art. 335 alin. (2) - (4), art. 339 alin. (4), art. 341, art. 342, art. 343, art. 344, art. 345, art. 346, art. 347, art. 349, art. 351 alin. (2), art. 352 alin. (7), (8) și (10) - (12), art. 353 denumirea marginală și alin. (1), (2) și (7), art. 356 alin. (4), art. 360 alin. (2), art. 363 alin. (4), art. 366, art. 368 alin. (1), (2) și (4), art. 370 alin. (2) și alin. (4) lit. e), art. 374, art. 375, art. 377, art. 378 alin. (1) și (3) - (5), art. 381 alin. (3), (6), (8), (10) și (12), art. 386 alin. (1), art. 391 alin. (1), art. 395, art. 396 alin. (3), (4) și (8), art. 399 alin. (8) și (9), art. 403 alin. (2) și (3), art. 404 alin. (1) - (3) și (7), art. 407, art. 409 alin. (1) lit. c), art. 412, art. 420 alin. (12), cap. IV din titlul III al Părții speciale devine secțiunea I din cap. V titlul III al Părții speciale, secțiunile 1-3 ale cap. V din titlul III al Părții speciale devin secțiunile 2-4 ale cap. V din titlul III al Părții speciale, art. 426, art. 429 alin. (1), art. 434 alin. (2), art. 436 alin. (1) lit. b), art. 438 alin. (1) pct. 1, art. 439 alin. (1), art. 440 alin. (2), art. 441 alin. (1), art. 453 alin. (3) și (4), art. 459 alin. (1), art. 460 alin. (1), art. 465 alin. (3), (4) și (12), art. 466 alin. (1) - (3), art. 468 alin. (1), art. 469, art. 471 alin. (1), art. 473 alin. (1), (2) și (9), cap. VI din titlul III al părții speciale, denumirea secțiunii a 2-a, art. 475, art. 476, art. 477, art. 482 lit. h), art. 485 alin. (1), art. 486, art. 488, art. 491, art. 492, art. 493, art. 494, art. 496, art. 497 alin. (1) și (2), art. 498, art. 502 alin. (1) și (2), art. 503 alin. (2), art. 506 alin. (4), art. 509 alin. (3), art. 511, art. 516 alin. (2), art. 523 alin. (2), art. 524, art. 525, art. 526 alin. (3), art. 528 alin. (2), art. 548 alin. (1), art. 554 alin. (2), art. 555 alin. (1), art. 556 alin. (1), art. 557 denumirea marginală, art. 559, art. 560 alin. (2), art. 562, art. 564, art. 574, art. 576 alin. (2), Partea specială titlul V cap. III denumirea secțiunii I, art. 582, art. 583, art. 585 alin. (1), art. 587 alin. (4), art. 588 alin. (1), (3) și (4), art. 589 alin. (1) lit. a), art. 591 alin. (3), art. 592 alin. (1); introduce alin. (6) la art. 25, lit. c_1) la art. 36 alin. (1), lit. e) - h) la art. 38 alin. (1), lit. d) și e) la art. 39 alin. (1), secțiunea a 6-

a după art. 63, alin. (5) și (6) la art. 64, lit. g_1) la art. 81 alin. (1), alin. (2) la art. 81, lit. a_1) la art. 83, lit. g_1) la art. 83, alin. (8) la art. 94, alin. (3) la art. 97, alin. (4) la art. 108, alin. (9) la art. 140, art. 142_1, alin. (2_1) la art. 143, alin. (16) la art. 168, secțiunea a 3-a după art. 168, alin. (2_1) - (2_5) la art. 170, art. 181_1, alin. (17) la art. 209, alin. (4) la art. 218, alin. (4) la art. 220, alin. (11) la art. 222, alin. (3) la art. 227, alin. (4_1) la art. 230, alin. (1_1) la art. 241, art. 252_1 - 252_4, alin. (8) la art. 257, alin. (7_1) la art. 259, alin. (13) la art. 259, alin. (2_1) și alin. (7) la art. 260, art. 261_1, denumirea marginală la art. 267, lit. d) la art. 275 alin. (1) pct. 2, art. 294_1, alin. (4) la art. 305, alin. (6) și (7) la art. 306, alin. (5) la art. 315, alin. (5) la art. 335, alin. (10) la art. 353, alin. (6) la art. 364, alin. (10) la art. 396, alin. (10) la art. 399, alin. (4) la art. 403, alin. (4_1) la art. 439, alin. (5) la art. 466, art. 474_1, art. 477_1, cap. I_1 după art. 488, cu art. 488_1 - 488_6, lit. d) la art. 501 alin. (1), art. 501_1, cap. IX după art. 549 cu art. 549_1, alin. (6) la art. 553, alin. (1_1) la art. 556, alin. (2_1) la art. 556, alin. (10) la art. 557, art. 581_1 după titlul secțiunii I a cap. III al titlului V al Părții speciale, secțiunea I_1 după art. 582, alin. (5) la art. 599:

abrogă art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 102 alin. (5), art. 111 alin. (2) lit. g), art. 116 alin. (5), art. 124 alin. (6) și (7), art. 129 alin. (2), art. 155, art. 170 alin. (3), art. 174 alin. (3), art. 210 alin. (4), art. 215 alin. (10) - (15), art. 241 alin. (1) lit. e) - g), art. 261 alin. (6), art. 283 alin. (4) lit. j), art. 286 alin. (3), art. 353 alin. (5), art. 361 alin. (1), art. 388 alin. (5), art. 438 alin. (1) pct. 2-6, 9, 10, 13 și 14, art. 480 alin. (3), art. 506 alin. (3) și alin. (5), art. 512, art. 523 alin. (1) lit. e), art. 590 alin. (3)

3 modificări prin O.U.G. nr. 3/2014 M. Of. nr. 98/7 feb. 2014
Ordonanță de urgență pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative

modifică art. 56 alin. (3) lit. b), art. 206 alin. (1) și (2), art. 309 alin. (1), art. 474_1, art. 477_1;
introduce alin. (6) la art. 56, cap. III_1 cu art. 425_1

4 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 599/2014 M. Of. nr. 886/5 dec. 2014
Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f) și art. 341 alin. (5)-(8) din Codul de procedură penală

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și constată că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională.

- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
 Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 347 alin. (3) raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) sunt neconstituționale
- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
 Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
admite excepția de neconstituționalitate și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1), potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională
- 7 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
 Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 344 alin. (4) sunt neconstituționale
- 8 modificări prin O.U.G. nr. 82/2014 M. Of. nr. 911/15 dec. 2014
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
*modifică art. 216 alin. (3);
 introduce alin. (7) la art. 207, ~~alin. (5) la art. 208, art. 215 _1~~*